

Περιπέτεια στο Γκατοκάνε: Μια ιστορία που γαβγίζει και νιαουρίζει

Νικολέτα Καπίλλα

«Ακούσατε, ακούσατε!», φώναζαν οι βασιλικοί ντελάληδες.

«Ακούσαμε, ακούσαμε! Μας έχετε ξεκουφάνει πρωί-πρωί!» γκρίνιαζε ο κόσμος που ακόμα δεν είχε σηκωθεί απ' το κρεβάτι του.

«Η Αυτού Μεγαλειότης, η Εξοχότατη και Πανωραιότατη Βασίλισσα Γουαδελούπη η Πρώτη και Καλύτερη ανακοινώνει έκτατους κανόνες κυκλοφορίας και συμπεριφοράς»!

Και κάπως έτσι, ένα πρωί, στο μακρινό βασίλειο Γκατοκάνε η ζωή όπως την ήξεραν οι κάτοικοί της, έμελλε να αλλάξει για πάντα. Τι θα άλλαζε και γιατί; Ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά.

Μια φορά και έναν καιρό, πριν από πολύ καιρό αν θέλουμε να ακριβολογούμε, ζούσε και βασίλευε στο Γκατοκάνε η ξακουστή βασίλισσα Γουαδελούπη. Γνωστή σε όλο το βασίλειο - και όχι μόνο - για την αγάπη της στα λουλούδια, στις γάτες, στους σκύλους και στην όπερα. Όλοι οι δρόμοι του Γκατοκάνε ήταν κατάσπαρτοι με τριαντάφυλλα, γαρδένιες, ζουμπούλια, ανεμώνες, κρίνα, γαρίφαλα και ένα σωρό λουλούδια που οι βασιλικοί κηπουροί φρόντιζαν καθημερινά. Ειδικά πάρκα για γάτες και σκύλους είχαν φτιαχτεί για να μπορούν να κυκλοφορούν τα ζώα αυτά ανενόχλητα. Σε κάθε γειτονιά είχε χτιστεί ένα γατοτροφείο και ένα σκυλοτροφείο όπου γατιά και σκυλιά απολάμβαναν φαγητό, ύπνο, μπάνιο και περιποίηση γούνας. Στις πλατείες του βασιλείου συμφωνικές ορχήστρες με τενόρους, βαρύτονους και σοπράνο έδιναν μαραθώνια ρεσιτάλ όπερας. Τα παιδιά στο σχολείο μάθαιναν από το νηπιαγωγείο κιόλας ανθοκομία και όπερα, ενώ έπρεπε υποχρεωτικά να έχουν για κατοικίδιο μια γάτα ή ένα σκύλο.

Κι έτσι, ενώ οι κάτοικοι του βασιλείου δούλευαν μέρα νύχτα σαν τους σκύλους (όχι σαν τους σκύλους στο βασίλειό τους, αλλά σαν τους υπόλοιπους σκύλους του κόσμου), η βασίλισσα είχε τους γάτους και τους σκύλους μη βρέξει και μη στάξει. Οι υπήκοοι ζούσαν

δύσκολη ζωή, σκυλίσια ζωή που λέμε, την ώρα που οι γάτες και οι σκύλοι ζούσαν ζωή χαρισάμενη.

Οι κάτοικοι του βασιλείου φυσικά δεν μπορούσαν να διαμαρτυρηθούν για όλα αυτά. Όποιος τολμούσε να πει το παραμικρό συλλαμβανόταν και καταδικαζόταν σε 2 χρόνια υποχρεωτικής εργασίας σε γατοτροφείο ή σκυλοτροφείο.

Ο βασιλικός μάγος δεν μπορούσε να βλέπει τον κόσμο να υποφέρει. Αγαπούσε και σεβόταν τη βασίλισσά του, αλλά η καρδιά του κόντευε να σπάσει από τη λύπη του. Ήξερε ότι η Γουαδελούπη δεν έπαιρνε από λόγια. Γι' αυτό μια μέρα, πήρε μια μεγάλη απόφαση. Θα έφτιαχνε ένα μαγικό φίλτρο που θα έκανε τη βασίλισσα να βλέπει τους ανθρώπους πιο ...ανθρώπινα και να τους συμπεριφέρεται πιο δίκαια. Μελετούσε για μήνες τα βασιλικά μαγικά βιβλία κι αναζητούσε σε όλες τις βιβλιοθήκες του βασιλείου πληροφορίες και ξόρκια που θα τον βοηθούσαν να φτιάξει το πολυπόθητο φίλτρο.

Μετά από πολύ ψάξιμο, βρήκε επιτέλους τη μαγική συνταγή που θα τον βοηθούσε να αλλάξει τη ζωή στο βασίλειο. Τρεις σταγόνες από αυτό το φίλτρο αρκούσαν για να πετύχει τον σκοπό του. Αφού μάζεψε προσεκτικά όλα τα υλικά που χρειαζόταν, κλείστηκε στο μαγικό του εργαστήριο και στρώθηκε στη δουλειά. Μέσα σε καυτό γάλα αμυγδάλου, ανακάτεψε τρία κοφτά κουταλάκια νεραϊδόσκονη μαζί με δύο τρίχες από μουστάκι μαύρης περσικής γάτας, ένα νύχι από αριστερό μπροστινό πόδι άσπρου λαμπρατόρ, τέσσερα πέταλα μπλε τριαντάφυλλου, ένα κόκκινο φτερό παπαγάλου μακάο και τρία δάκρυα αηδονιού. Το φίλτρο μύριζε υπέροχα. Το έβαλε προσεκτικά στο μπουκαλάκι. Θα ξεγλιστρούσε πρωί-πρωί στην κουζίνα, θα έριχνε τρεις σταγόνες στο γάλα της βασίλισσας Γουαδελούπης και ευθύς όλα θα άλλαζαν. Η βασίλισσα θα άρχιζε να συμπεριφέρεται καλύτερα στους υπηκόους της χωρίς όμως να σταματήσει να φροντίζει τα σκυλάκια και τα γατάκια. Έτσι, όλοι θα ήταν ευτυχισμένοι.

Κούνια που τον κούναγε τον μάγο μας. Τι μπορεί να πήγε στραβά; Μα όταν στη μέση μπαίνει ένα ξόρκι κι ένα φίλτρο, σίγουρα κάτι θα πάει χι, δηλαδή λάθος: από το ανοιχτό παράθυρο του δωματίου του τρύπωσε το αεράκι και έσπρωξε δύο ακόμη τρίχες από μουστάκι μαύρης περσικής γάτας μέσα στο καζάνι κι ένα ακόμη νύχι από αριστερό μπροστινό πόδι άσπρου λαμπρατόρ.

«Το πρωινό σας, Μεγαλειότατη».

Η βασίλισσα Γουαδελούπη έφαγε τις τηγανίτες με μαρμελάδα από άγρια μούρα και ήπιε ένα ποτήρι κρύο γάλα. Σκούπισε με ντελικάτες κινήσεις το στόμα της και με ένα βλέμμα έδειξε στον υπηρέτη ότι είχε τελειώσει το πρωινό της. Σηκώθηκε από την καρέκλα της για να δώσει εντολή στον βασιλικό ιπποκόμο να ετοιμάσει το αγαπημένο της άλογο για την πρωινή της βόλτα:

«Γαβ γαβ, ιπποκόμε, νιάου νιάου το άλογό μου!»

Τα πορσελάνινα πιάτα του πρωινού έσκασαν με πάταγο στο γυαλιστερό πάτωμα. Τα μάτια του υπηρετικού προσωπικού άνοιξαν διάπλατα, το ίδιο και τα αυτιά τους για να σιγουρευτούν ότι στ' αλήθεια άκουσαν γάβγισμα και νιαούρισμα να βγαίνει από το στόμα της Αυτού Μεγαλειότητας!

«Γαβ γαβ, μα τι, νιάου, νιάου μου συμβαίνει!» ξαναδοκίμασε να μιλήσει η Γουαδελούπη μα το ίδιο της το χέρι της έκλεισε το στόμα!

«Μεγαλειότατη, τι πάθατε; Είστε καλά;» έτρεξε αμέσως κοντά της ο βασιλικός σύμβουλος.

«Γαβ, γαβ, δεν ξέρω, νιάου νιάου, τι έπαθα!» ξαναγάβγισε ή μάλλον ξανανιαούρισε ή ίσως γαβγισονιαούρισε η Γουαδελούπη.

«Τον γιατρό, γρήγορα φέρτε τον βασιλικό γιατρό», φώναξε πανικοβλημένος ο βασιλικός σύμβουλος καθώς βοηθούσε τη Γουαδελούπη να καθίσει στον θρόνο της.

«Γααααβ, νιαααψιού!» φτερνίστηκε δυνατά η Γουαδελούπη στα μούτρα του βασιλικού συμβούλου.

«Γαβ, γαβ, με τις, νιάου νιάου, υγειές σας! Ααα!» Πρόλαβε να ξεφωνίσει ο βασιλικός σύμβουλος προτού σωριαστεί λιπόθυμος στο πάτωμα του παλατιού.

Ο βασιλικός γιατρός δεν ήξερε ποιον να πρωτοδεί. Τη Αυτού Μεγαλειότατη Γουαδελούπη ή τον βασιλικό σύμβουλο. Η Γουαδελούπη γάβγιζε θυμωμένα και νιαούριζε απελπισμένα

ενώ ο γιατρός προσπαθούσε να συνεφέρει τον σύμβουλο. «Νιάου» κατάφερε να γουργουρίσει τρυφερά ο σύμβουλος μόλις άνοιξε τα μάτια του, ευχαριστώντας τον γιατρό.

«Πραγματικά, δεν μπορώ να εξηγήσω αυτό που σας συμβαίνει! Από τη μια στιγμή στην άλλη να γαβγίζετε και να νιαουρίζετε; Η επιστήμη σηκώνει τα χέρια ψηλά!» ξεφύσησε ο γιατρός ενώ έξιχνε το κεφάλι του σε μια – όχι και πολύ επιστημονική – προσπάθεια να λύσει αυτό το περίπλοκο αίνιγμα.

«Γαβ, γαβ, δεν σε πληρώνω, νιάου νιάου για να γαβ γαβ σηκώνεις τα χέρια νιάου νιάου ψηλά» θύμωσε η Γουαδελούπη.

«Θα μαζέψω τους καλύτερους γιατρούς του βασιλείου, θα κάνουμε Μέγα Ιατροσυμβούλιο και θα βρούμε τη λύση, Μεγαλειότατη!» διόρθωσε με σκυμμένο το κεφάλι ο γιατρός.

«Το νερό σας», είπε μια νεαρή υπηρέτρια στον βασιλικό σύμβουλο που παρακολουθούσε ζαλισμένος τον διάλογο.

«Γαβ, ευχαριστώ! Γααααβ, νιααασιού!» φτερνίστηκε ο βασιλικός σύμβουλος πέφτοντας πάνω στην υπηρέτρια. Μέχρι να πάρει το ποτήρι στην κουζίνα, άρχισε η καημένη κι αυτή να γαβγίζει και νιαουρίζει. Έτρεξαν οι φίλες της να δούνε τι συμβαίνει και τότε «Γααααβ, νιααασιού!» φτερνίστηκε κι αυτή. Σιγά-σιγά, το γάβγισμα και το νιαούρισμα εξαπλώθηκαν στο προσωπικό του παλατιού. Μέχρι να καταλάβουν η Γουαδελούπη, ο σύμβουλος και ο γιατρός τι συμβαίνει, δύο υπηρέτες είχαν ήδη πάει στη μεγάλη αγορά του βασιλείου για να αγοράσουν φρέσκα λαχανικά για το βασιλικό δείπνο. Έτσι, με το φτέρνισμά τους, κόλλησαν τον πωλητή των λαχανικών κι αυτός με τη σειρά του άλλον, κι αυτός άλλον.

Το Μέγα Ιατροσυμβούλιο συνεδρίαζε όλη μέρα, μα άκρη δεν έβγαζε. Η Γουαδελούπη μια έκλαιγε και μια γελούσε ακούγοντας τον εαυτό της και τους άλλους να γαβγίζουν και να νιαουρίζουν. Αργά το βράδυ, το Μέγα Ιατροσυμβούλιο έβγαλε ανακοίνωση: μέχρι να καταλάβουν από πού προέρχεται το φτέρνισμα, όλοι οι υπήκοοι του βασιλείου θα έπρεπε να κλειστούν στα σπίτια τους. Ο βασιλικός στρατός θα μάζευε όσους γάβγιζαν και νιαούριζαν και θα τους απομόνωνε στους πύργους του παλατιού για να μην μολύνουν κι άλλους!

Πρωί-πρωί οι ντελάληδες, βγήκαν στις πλατείες του βασιλείου και ανακοίνωσαν τα διατάγματα της βασίλισσας:

«Ακούσατε, ακούσατε!», φώναζαν οι βασιλικοί ντελάληδες.

«Ακούσαμε, ακούσαμε! Μας έχετε ξεκουφάνει πρωί-πρωί!» γκρίνιαζε ο κόσμος που ακόμα δεν είχε σηκωθεί απ' το κρεβάτι του.

«Η Αυτού Μεγαλειότης, η Εξοχότατη και Πανωραιότατη Βασίλισσα Γουαδελούπη η Πρώτη και Καλύτερη ανακοινώνει έκτατους κανόνες κυκλοφορίας και συμπεριφοράς! Από σήμερα απαγορεύεται η κυκλοφορία στους δρόμους και στις πλατείες του βασιλείου. Τα πανδοχεία, οι αγορές και τα σχολεία κλείνουν. Τα γατοτροφεία και τα σκυλοτροφεία θα συνεχίσουν να λειτουργούν και οι εργαζόμενοι θα μένουν και θα κοιμούνται εκεί. Όσοι έχουν κολλήσει από την περίεργη αυτή αρρώστια, θα μεταφερθούν στους βασιλικούς πύργους μέχρι να βρεθεί το αντίδοτο. Προσοχή: Όσοι τολμήσουν να βγουν από το σπίτι τους, θα συλλαμβάνονται».

Σαστισμένος ο κόσμος άκουγε τα βασιλικά διατάγματα και δεν ήξερε πώς να αντιδράσει. Δεν μπορούσαν να κάνουν διαφορετικά. Έπρεπε να υπακούσουν. Οι παραβάτες θα πλήρωναν μεγάλο πρόστιμο κι ο περισσότερος κόσμος ήταν φτωχός. Δεν είχαν παρά να υπακούσουν.

Οι μέρες περνούσαν δύσκολα. Ολόκληρες οικογένειες είχαν μεταφερθεί στην απομόνωση των βασιλικών πύργων, άλλα παιδιά είχαν αποχωριστεί τη μητέρα ή τον πατέρα τους. Τους έλειπαν οι φίλοι τους, το σχολείο τους, οι δασκάλες τους. Τους έλειπαν τα δέντρα, η μυρωδιά των λουλουδιών, ο ήχος των γάργαρων νερών. Τους έλειπε ο ήλιος, ο αέρας, το φεγγάρι. Τους έλειπε να τρέξουν ανέμελα στο δρόμο. Άρχισαν να βαριούνται και να μαλλώνουν μεταξύ τους. Τους έφταιγε το παραμικρό. Άρχισαν να τους φταίνε οι γάτοι και οι σκύλοι τους. Το χαμόγελο άρχισε να χάνεται από τα χείλη τους.

Όλο αυτό τον καιρό, ο βασιλικός μάγος έσπαγε το κεφάλι του να καταλάβει τι είχε πάει λάθος με το φίλτρο. Νόμιζε ότι τα είχε κάνει όλα σωστά. Πώς έγινε αυτό; Με τι μούτρα θα πήγαινε μπροστά στη Βασίλισσα να της πει τι είχε κάνει; Όχι, όχι καλύτερα να μην το μάθαινε ποτέ. Σίγουρα οι γιατροί θα έβρισκαν ένα φάρμακο.

Όμως, οι καλύτεροι γιατροί του βασιλείου έσπαγαν κι αυτοί τα κεφάλια τους χωρίς αποτέλεσμα. Δεν μπορούσαν να καταλάβουν τι προκαλούσε αυτό το πράγμα! Εξέτασαν όλους τους σκύλους και τους γάτους του βασιλείου (και ήταν πολλοί) και δεν βρήκαν κάτι. Εξέτασαν όλους όσους είχαν κολλήσει, μα πάλι δεν βρήκαν κάτι. Με τι μούτρα θα πήγαιναν κι αυτοί μπροστά στη Βασίλισσα να της πουν ότι δεν ξέρουν τι να κάνουν; Όχι, όχι, καλύτερα να ροκάνιζαν ακόμα λίγο τον χρόνο. Της είπαν λοιπόν ότι κάνουν δοκιμές για ένα φανταστικό φάρμακο που θα θεραπεύει αυτή την ασθένεια. Θα ήταν η ανακάλυψη του αιώνα. Στην πραγματικότητα, δεν έκαναν καμία δοκιμή. Το φάρμακο ήταν στ' αλήθεια φανταστικό αφού δεν είχαν ανακαλύψει τίποτα.

Όσπου μια μέρα, ένα αγόρι φτερνίστηκε μπροστά σε μια γάτα. Κι ένα κορίτσι φτερνίστηκε μπροστά σε έναν σκύλο. Το αγόρι και το κορίτσι άρχισαν να νιαουρίζουν και να γαβγίζουν. Κι η γάτα και ο σκύλος άρχισαν να μιλούν ανθρώπινα. Η γάτα και ο σκύλος κόλλησαν άλλες γάτες κι άλλους σκύλους και τότε όλα τα ζώα μπορούσαν να μιλούν με τους ανθρώπους. Κι αυτό έκανε τα παιδιά να αρχίσουν να χαμογελούν και πάλι. Οι γάτες και οι σκύλοι ευχαριστούσαν τους ανθρώπους που τους περιποιούνταν και τους φρόντιζαν. Οι άνθρωποι άρχισαν να νιώθουν μια ελπίδα και μια ζεστασιά και πάλι στις καρδιές τους. Ζήτησαν συγγνώμη στα κατοικίδια τους που τον τελευταίο καιρό δεν τους συμπεριφέρονταν όπως παλιά.

Και τότε, μια μαύρη περσική γάτα και ένα άσπρο λαμπρατόρ πήραν τον δρόμο για το παλάτι. Μιλώντας με φωνή ανθρώπου, ζήτησαν ακρόαση από τη Βασίλισσα Γουαδελούπη την Πρώτη και Καλύτερη. Άφωνοι οι βασιλικοί φρουροί τους συνόδευσαν μέχρι την αίθουσα του θρόνου. Άφωνα κι η Γουαδελούπη, τους άκουγε να της εξηγούν γιατί λείπουν οι τρίχες από τα μουστάκια της μιας και τα νύχια από τα αριστερό μπροστινό πόδι του άλλου. Σε ελάχιστα λεπτά, ο βασιλικός μάγος παρουσιάστηκε μπροστά στη Γουαδελούπη σαν βρεγμένη γάτα. Ομολόγησε κλαίγοντας την ενοχή του. Είχε γίνει ρεζίλι των σκυλιών (και των γατιών αλλά και όλου του ζωικού βασιλείου). Όχι μόνο απέτυχε ως μάγος αλλά θα φυλακιζόταν και θα έχανε τα πάντα.

«Γαβ, γαβ, μπορείς σε παρακαλώ, νιάου, νιάου, να μου εξηγήσεις, γαβ, γαβ, γιατί το έκανες, νιάου, νιάου αυτό;» ρώτησε η Γουαδελούπη.

Ο βασιλικός μάγος ξεροκατάπιε και κοιτάζοντας έναν-έναν τους υπηρέτες, τους φρουρούς, τον σύμβουλο, τους γιατρούς, τη βασίλισσα, τον σκύλο και τη γάτα, βρήκε το θάρρος και ομολόγησε την αλήθεια. Εξήγησε ότι δεν ήθελε να βλάψει κανέναν, ούτε τους ανθρώπους ούτε τα ζώα, αλλά να κάνει τη Γουαδελούπη καλύτερη βασίλισσα και τους υπηκόους της ευτυχισμένους.

Όλοι έμειναν για άλλη μια φορά με ορθάνοιχτο στόμα όταν άκουσαν τη βασίλισσα να γαβγίζει και να νιαουρίζει με ηρεμία. Η Γουαδελούπη είπε στον έκπληκτο μάγο ότι είχε δίκαιο. Όλο αυτόν τον καιρό που αναγκάστηκε να μείνει κλεισμένη στο παλάτι είχε σκεφτεί πολλά και είχε καταλάβει το λάθος της. Ξαναγάβγισε και ξανανιαούρισε ζητώντας του να βρει το αντίδοτο στο λανθασμένο φίλτρο και τον διαβεβαίωσε ότι από ‘δω και μπρος όλα θα ήταν καλύτερα για όλους, ανθρώπους και ζώα.

Η μαύρη περσική γάτα και το άσπρο λαμπρατόρ έμειναν μαζί με τον βασιλικό μάγο βοηθώντας τον να βρει το μαγικό φίλτρο. Η Γουαδελούπη μελετούσε μαζί του τα μαγικά του βιβλία και δοκίμαζε η ίδια τα μαγικά φίλτρα που ετοίμαζε. Άλλες φορές κακάριζε, άλλες κελαηδούσε κι άλλες χλιμίντριζε μέχρι που μια μέρα μίλησε μόνο ανθρώπινα. Είχαν βρει το φίλτρο!

«Ακούσατε, ακούσατε!», φώναξαν για άλλη μια φορά οι βασιλικοί ντελάληδες. «Η Αυτού Μεγαλειότης, η Εξοχότατη και Πανωραιότατη Βασίλισσα Γουαδελούπη η Πρώτη και Καλύτερη προσκαλεί όλους τους υπηκόους του βασιλείου στον Χορό της Χαράς».

«Είναι και η πρώτη! Είναι και η καλύτερη!» ζητωκραύγασε ο κόσμος που τώρα πια ζούσε ζωή χαρισάμενη.

Και ζήσανε αυτοί πολύ-πολύ καλά και εμείς, ξέρετε... Μα καλύτερα φυσικά!